

شناسایی میزان دین داری و مقایسه آن در گروههای متفاوت شهروندان تهرانی

* دکتر سید محمد صادق مهدوی * - دکтор افسانه ادريسی

*** احسان رحمانی خلیلی

چکیده

دین واقعیتی اجتماعی است و مناسک دینی، ناظر بر نیازهای اجتماعی ریشه دار انسان است. اعمال دینی حس همپستگی و اتکا به گروه و خلاصه، حس بودن در جامعه را نشان می دهد. دین زبان مشترک اخلاقی جامعه است. این مقاله در جستجوی پاسخ به این سوالات است که میزان دینداری شهروندان تهرانی چگونه است؟ دینداری در گروههای مختلف برایه سن، جنسیت، منطقه محل سکونت، محل تولد، وضعیت تأهل، میزان تحصیلات چه تفاوتی دارد و رابطه دینداری با متغیر پایگاه اقتصادی - اجتماعی خانواده چگونه است؟ تحقیق حاضر از نوع توصیفی - مقایسه‌ای است و از روشن پیمایشی استفاده شده است. جامعه آماری شامل کلیه شهروندانی است که در تیمه اول آبان ماه ۱۳۹۸ ساکن شهر تهران بوده‌اند. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۳۹۱ نفر و انتخاب نمونه باتفاقی نمونه‌گیری خوش‌ای و طبقه‌بنای نامتناسب صورت گرفته است. جهت بررسی اعتبار و قابلیت اعتماد پرسشنامه، از اعتبار محتوایی و ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده است. متغیر دینداری در این تحقیق با سه شاخص اعتقادات، اخلاقیات و اعمال، در سطح سنجش رتبه‌ای، در غالب طیف لیکرت مورد سنجش قرار گرفته است. برخی از یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که دینداری بین دو گروه زنان و مردان و دو گروه متولدین تهرانی و شهرستانی تفاوت معناداری ندارد؛ اما در بین گروههای سنی، وضعیت تأهل، سطح تحصیلات و ساکنیمن مناطق مختلف، تفاوت معناداری دارد.

وازگان کلیدی

جامعه شناسی دین، دینداری، شهروندان تهرانی

* استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات.

* استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال. Email: a_edrisi@iau-tnb.ac.ir

** دانشجوی دکتری جامعه شناسی اقتصادی و توسعه، عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال. Email: ehsan5171@yahoo.com

مقدمه

اندیشیدن در باب دین از قدیمی ترین موضوع های مورد توجه آدمی بوده است. در تاریخ پسر هرگز حتی قبیله ای وجود نداشته که به رو شی دین نداشته باشد. «هیوم» معتقد است که دین مهم ترین وجه تمایز آدمیان از حیوانات است و تا جایی که عقل بشر گواهی می دهد هیچ حیوانی هرگز کاری انجام نداده که بتوان آن را به عنوان تمهدی برای زندگی پس از مرگ او به حساب آورد. (هیوم، ۱۳۷۲: ۱۷)

ارزش های اجتماعی از اساسی ترین عناصر یک نظام اجتماعی هستند که می توان از طریق کنترل و هدایت آنها، جامعه را به زوال یا تعالی کشاند. (رفعی پور، الف: ۲۶۷؛ ۱۳۷۸) ارزش های مذهبی نیز یکی از انواع ارزش ها در هر جامعه است. همان طور که جلوه آن در افراد مختلف و با توجه به شرایط زمانی می تواند متفاوت باشد، تجلی آن نیز در همه جوامع به یک شکل خاص نیست. به نظر می رسد توجه به امر مقدس در همه زمان ها وجود داشته است.

دین جامعه را از طریق تقویت فرهنگ و ساختار اجتماعی به شکل یک کل در می آورد و در اکثر جوامع به تقدس بخشیدن ارزش های فرهنگی کمک می کند. یکی از مهم ترین کارکردهای اکثر ادیان زمانی است که آنها یک اساس مابعد الطیبی را برای نظم اخلاقی گروه اجتماعی فراهم می آورند و پیروی از هنجرهای را تقویت می کنند. «رابرتز»، همچون «گیرتز» بر این نظر است که در اکثر جوامع بین دین و اخلاقیات ارتباط تنگاتنگی وجود دارد. رابتز می نویسد: «یک دین از طریق فراهم آوردن یک اساس مابعد الطیبی برای ارزش های فرهنگی، کدهای اخلاقی، نگرش های مربوط به زندگی با اغتشاش، بی نظمی و کج روی که می توانند آنومی را به وجود آورند، مبارزه می کند». (Roberts, 1995: 59) بنابراین می توان چنین گفت که بر طبق نظر رابتز، دین با مقدس کردن ارزش ها و هنجرهای جامعه و با تقویت پایین دی افراد به آنها و مبارزه با آنومی، نظم اجتماعی و در نهایت ثبات اجتماعی را موجب می شود.

جامعه شناسان معتقدند که هر چه ارزش های دینی، فرهنگی و اخلاقی تقویت شده باشند، رفتار افراد نیز به همان میزان قابل پیش بینی می شود، چرا که آنها در چارچوب قواعد

خاصی رفتار می‌کنند. بنابراین قابلیت اعتماد افراد بیشتر و مناسبات اجتماعی روان‌تر و با هزینه‌تر کمتر صورت می‌گیرد. یکی از کارکردهای مهم دین در تاریخ، ایجاد اعتماد و اطمینان اجتماعی است که این کارکرد در دوران گذار تضعیف می‌شود و باید گفت این تضعیف پیش از این که ارزش‌های مدرن جایگزین شوند اتفاق می‌افتد. پس در دوران گذار ارزش‌های سنتی کاهش پیدا می‌کنند در حالی که هنوز ارزش‌های دنیای مدرن جایگزین آن نشده است که این امر زمینه ساز تضعیف اعتماد اجتماعی و به تبع آن تضعیف سرمایه اجتماعی می‌شود. (رحمانی خلیلی، ۱۳۸۸: ۸) همچنین «فوکویاما» بیان می‌دارد که آنچه اصلاحات مذهبی را در نظر «وبر» مهم جلوه داد این نبود که مردم را به صداقت، همیاری و صرفه‌جویی تشویق می‌کرد، بلکه این بود که این خصایص برای اولین بار به طور گسترشده‌ای بیرون از خانواده به کار برده می‌شد. (Fukuyame, 1999: 12) در همین رابطه او اصطلاح شعاع اعتماد را به کار می‌برد. به این معنا که آنچه قابلیت یک جامعه را برای ساختن سرمایه اجتماعی نشان می‌دهد توانایی افراد به فراتر رفتن از خانواده و خویشاوندان و دادن دست یاری و معاضدت به دوستان و دیگر شهروندان است و دین چنین توانایی و ظرفیتی را دارد.

«یواخیم واخ» وظیفه جامعه شناسی دین را تحقیق در تاثیرات متقابل دین و جامعه می‌دانست که شامل تاثیر دین بر صور و خصوصیات سازمان اجتماعی و تاثیر جامعه بر روابط اجتماعی درون یک دین است. به عبارت دیگر، دین همبستگی نیرومندی با یکایک وجوه فرهنگی، سیاسی و اقتصادی جوامع دارد، بر آنها تاثیر می‌گذارد و از آنها تاثیر می‌پذیرد. بنابراین وظیفه اساسی جامعه شناسی دین، مطالعه و چگونگی تحقق اجتماعی دین و نهادهای دینی و بررسی نحوه ارتباط متقابل بین پدیده‌های دینی و دیگر پدیده‌ها و نهادهای اجتماعی است. (همیلتون، ۱۳۷۷: ۲)

هدف کلی تحقیق حاضر شناسایی میزان دین‌داری شهروندان تهرانی است که اهداف

جزیی به شرح ذیل ارائه می‌شود:

– شناسایی میزان دین‌داری و ابعاد آن در بین شهروندان تهرانی.

۱۴۲ ♦ نامه پژوهش فرهنگی

- شناسایی میزان دین داری در گروههای مختلف همچون سن، جنسیت، منطقه محل سکونت، محل تولد، وضعیت تأهل، میزان تحصیلات.
- شناسایی رابطه دین داری با متغیر پایگاه اقتصادی - اجتماعی خانواده.

ادیبات نظری تحقیق

در طی چند دهه اخیر، تحقیقاتی قابل توجهی جهت بررسی رابطه دین داری و پدیده های اجتماعی انجام شده است. یافته های این تحقیقات، حاکی از تأثیر دین داری بر برخی ویژگی هاست. با مقایسه این تحقیقات، می توان به نتایج مشابهی دست یافت و نیز تناقض در یافته های آنها را مشاهده کرد. برخی معتقدند که وجود این تناقضات ناشی از تعاریف و ابزارهای سنجشی است که برای بررسی میزان دین داری به کار می رود.

یافته های تحقیق «حسین سراج زاده» در سال ۱۳۷۷ با عنوان «نگرش و رفتارهای دینی نوجوانان تهران و دلالت های آن برای نظریه سکولار شدن» حاکی از این است که طبقات اجتماعی جامعه که براساس مناطق مختلف در نظر گرفته شده اند از درجات دین داری متفاوتی برخوردارند. طبقات پایین تر جامعه (مناطق جنوبی تهران) گرایش دینی قوی تری نسبت به طبقات بالاتر جامعه (مناطق شمالی تهران) داشته اند. در این پژوهش، محقق رابطه منزلت اجتماعی (منزلت شغلی، درآمد و تحصیلات والدین) را با میزان دین داری دانش آموزان مورد سنجش قرار داده و به این نتیجه رسید که افراد دارای منزلت اجتماعی پایین تر، دین داری قوی تری نسبت به افراد با منزلت اجتماعية بالاتر داشته اند. همچنین در رابطه جنسیت با دین داری، نمره تدین دختران اندکی بیش از پسران بوده است که این اختلاف از لحاظ آماری معنی دار نبوده است.

نتایج تحقیق «محمد رضا طالبان» در سال ۱۳۷۸ با عنوان «خانواده، دانشگاه و جامعه پذیری جوانان» نشان می دهد که دین داری نوجوانان خانواده های تحصیل کرده، کمتر از نوجوانان در خانواده هایی با تحصیلات کمتر و یا بی سواد است و خانواده های تحصیل کرده فشار

کمتری به فرزندان خود برای انجام مناسک دینی می‌آورند.

«سید محمد میرسنديسي» در سال ۱۳۸۳، در تحقیق خود با عنوان «مطالعه میزان و انواع دینداری دانشجویان» به این نتایج رسید: میزان حضور در دانشگاه تنها با واسطه و میزان پیروی از روحانیت رابطه منفی دارد. در بین متغیرهای فردی، جنسیت نشان دهنده تفاوت معنادار دینداری زنان و بالاتر بودن میزان دینداری آنها، نسبت به مردان است. همچنین میزان تحصیلات والدین در مواردی رابطه معناداری با برخی از انواع دینداری دارد.

نتایج تحقیق «غیاثوند» در سال ۱۳۸۰، حاکی از آن است که میزان دینداری خانواده بر جامعه پذیری دینی جوانان تاثیر مستقیم دارد.

«هدایت الله نیک خواه» در تحقیقی با عنوان «سنجهش دینداری جوانان و عوامل مؤثر بر آن» به این نتیجه رسید که منزلت اجتماعی خانواده بیشترین تأثیر را بر دینداری جوانان دارد.

«جعفر قربانی» در سال ۱۳۸۳، در تحقیقی با عنوان «رابطه جهت گیری دینی با صفات عمده شخصیت در آزمون ۱۶pf» که میان دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی انجام داد به این نتیجه رسید که زنان به طور متوسط در همه شیوه‌ها و رویکردها، دین‌دارتر از مردان هستند. همچنین آنها به دین‌داری درونی، گرایش بیشتری دارند و به طور متوسط در سنین پایین تر (۹ - ۱۰ سال) احساس نزدیکی و ایجاد ارتباط معنوی با خداوند، را گزارش کرده‌اند.

لازم به ذکر است که تحقیقات گوناگون (تامین ۱۹۹۴، استریکلند و ودل ۱۹۷۲) حاکی از آن است که زنان به طور متوسط در همه شیوه‌ها و رویکردها، دین‌دارتر از مردان هستند. (قربانی، ۱۳۸۳)

با بررسی عناصر مشترک تعاریف مربوط به دین، می‌توان دین را مجموعه‌ای از اعتقادات، احساسات و اعمال فردی و جمعی که به یک حقیقت متعالی (خدا) مرتبط است، تعریف کرد و دین‌داری مفهومی است که به پذیرش این اعتقادات و انجام اعمال خاص و به طور کلی تابع دستورات دین و مجری آنها بودن، اشاره دارد. در واقع، اطلاق لفظ دین‌داری

۱۴۳ ♦ نامه پژوهش فرهنگی

هنگامی صورت می‌گیرد که مردم یا گروهی از افراد تمام یا بخشی از تعالیم و دستورات دینی را پذیرفته باشند. بنابراین می‌توان گفت که دین‌داری عبارت است از التزام فرد به دین مورد پذیرش خویش. این التزام در مجموعه‌ای از اعتقادات، احساسات و اعمال فردی و جمعی که حول خداوند و رابطه یا ایمان به او دور می‌زنند، سامان می‌پذیرد. (حیب‌زاده خطبه سرا، ۱۳۸۴: ۴۹) در واقع دین‌داری و ازهای ملازم با دین است، به گونه‌ای که هرگاه در باب تعریف دین به طور مبسوط بحث و نتیجه گیری شود، تعریف دین‌داری نیز بر این مبنای معروفی یعنی تعریف دین استوار خواهد شد. به عبارت دیگر، تعریف دین‌داری، امری است که کمتر مورد اختلاف و مناقشه است، چرا که به نوعی بر حضور دین دلالت می‌کند.

(شجاعی‌زند، ۱۳۸۲: ۳۶)

بر این اساس آشکار می‌شود که دین پذیده‌ای مستقل از پذیرش انسان‌هاست و دین‌داری عبارت است از پذیرش آنچه که دین نامیده می‌شود، توسط انسان. در واقع دین‌داری نوعی صفت و حالت انسان است و شخص دین‌دار دارای ویژگی‌های خاص منطبق با هنجارهای دینی است و تحت تأثیر این حالات به عمل دست می‌زند. (انوری، ۱۳۷۳: ۱۵۶)

دین‌داری به عنوان واقعیت اجتماعی در رویکرد جامعه شناسان مورد تأمل و مطالعه قرار گرفته که دارای آثار و پیامدهای اجتماعی نیز می‌باشد. در زیر نیز به برخی از این رویکردها می‌پردازیم:

مارکس؛ به نظر مارکس، دین اساساً محصول یک جامعه طبقاتی است. اندیشه‌های او درباره دین، بخشی از نظریه کلی اش درباره از خود بیگانگی در جوامع طبقاتی به شمار می‌آید. به نظر مارکس، دین، هم محصول از خودبیگانگی و هم، بیانگر منافع طبقاتی است. دین، هم ابزار ستمگری به طبقه زیردست جامعه است و هم، بیان اعتراض علیه ستمگری و نیز نوعی تسليم و مایه تسلي در برابر آن است. این ایده مارکس که مذهب آگاهی و هوشیاری در جهان وارونه است، منجر به این تز شده که پاییندی مذهبی فرار از شرایط اقتصادی نامطمئن یا کمک به جبران محرومیت نسبی می‌باشد. (Blau & Redding, 1992: 332)

ویر؛ به نظر «ویر»، سرچشمۀ برداشت‌های مذهبی را باید در این امر جستجو کرد که دین اساساً پاسخی است به دشواری‌ها و بی‌عدالتی‌های زندگی و می‌کوشد تا این ناکامی‌ها را توجیه کند. در نتیجه انسان را قادر به کنارآمدن با آنها می‌سازد و در برابر این مشکلات به آنها اعتماد به نفس می‌بخشد.

«ویر» در بخشی از بررسی‌هایش به رفتار دینی جماعت غیرروحانی توجه می‌کند. او به بررسی نوع و شکل رفتار دینی در میان اقسام مختلف جامعه پرداخت. او بر این نظر است که هر یک از اقسام و گروه‌های اجتماعی، بحسب پایگاه اجتماعی و اثر شرایط و موقعیت‌های اجتماعی از دین‌داری خاصی متفاوت از اقسام دیگر تبعیت می‌کنند و به تبع آن تأثیر دین‌داری بر فرد و رفتار اقتصادی - اجتماعی او در هر قشر می‌تواند متفاوت باشد. (همیلتون: ۲۴۰) مهمترین نظریه ویر به تأثیر جنبش اصلاح طلبانه پرورستان‌ها و انقلاب صنعتی که چند قرن پیش از این اتفاق افتاده است، مربوط می‌شود. به همین دلیل بررسی دقیق آن با هر مدرک تجربی معاصر مشکل است. اما چنانچه جهان بینی عقلانی، بدینین گسترده‌ای را نسبت به وجود خدا و اعتقاد به متأفیزیک به وجود می‌آورد، پس باید انتظار داشت آن جوامعی که اعتماد بیشتری به علم دارند، کمتر دین دار باشند. (اینگل‌هارت، ۱۳۸۲: ۲۵) ادعای اصلی در استدلالات ویر این است که اشاعه شناخت علمی و سطوح افزایش یابنده تحصیلات موجب گرایش عمومی به جهان بینی عقلانی‌تر در همه جوامع صنعتی می‌شود. اگر این ادعا درست باشد، پس باید شاهد این باشیم که غیر دینی شدن در میان تحصیل کرده‌ترین اقسام جامعه و کسانی که به علم اهمیت می‌دهند و به آن احترام می‌گذارند بیش از همه پیش رفته باشد. به عقیده ویر با افزایش تحصیلات و افزایش آگاهی شناختی از عقلانیت انسانی، از اهمیت اعتقادات دینی کاسته می‌شود. از طرف دیگر اگر همان طور که برخی از دانشمندان علوم اجتماعی استدلال کرده‌اند که در جوامع شهری جدید «تحصیلات» شاخص اصلی منزلت و موقعیت اجتماعی است، والدین تحصیل کرده دانشگاهی به منظور حفظ منزلت و موقعیت اجتماعی خانواده اصرار دارند که فرزندانشان بیشتر درس بخوانند تا مانند آنها تحصیلات

عالی به دست آورند و تاکید کمتری به انجام مراسم، مناسک و سایر امور مذهبی فرزندانشان نشان می‌دهند. به زبان جامعه شناختی در این خانواده‌ها، فشار هنجری درون خانوادگی (والدین) نسبت به انجام مناسک و فرایض مذهبی فرزندان کمتر از سایر خانواده‌هاست و این فشار هنجری بیشتر معطوف به درس خواندن فرزندان است. (طالبان، ۱۳۷۸: ۳۳ - ۳۱)

دورکیم؛ نظریه‌پردازی است که بیشترین تأثیر را بر جامعه‌شناسی دین داشته است. او با رهیافت کارکردگرایانه به بررسی تأثیر دین می‌پردازد. آنچه دورکیم را به بررسی دین و ادار کرد علاقه اولیه او به تنظیم اجتماعی بود. توجه او به نیروهای ناظرات درونی شده در وجودان فردی، جلب شد. او م JACK شده بود که جامعه باید در درون فرد حضور داشته باشد و چنین بود که به موضوع دین پرداخت و آن را نیرویی دانست که در درون فرد احساس الزام اخلاقی و هواداری از درخواست‌های جامعه را ایجاد می‌کند. (کوزر، ۱۹۷۱: ۱۳۷۷)

برگر؛ رهیافت «برگر»، ترکیب خلاقانه‌ای از بینش‌های «دورکیم، ویر و مارکس» است. (همیلتون، ۱۳۷۷: ۲۸۳) او در نظریه‌اش درباره جامعه‌شناسی دین، استدلال می‌کند که جامعه یک پدیده دیالکتیکی است، زیرا هم یک محصول انسانی و هم واقعیتی خارج از انسان است که بر انسان‌های آفریننده این محصول تأثیر می‌گذارد. او می‌گوید: «دین یک کار انسانی است که عالمی مقدس از طریق آن استقرار می‌باید. دین کوشش جسوس‌انه‌ای است برای آن که سراسر گیتی برای انسان معنی دار شود.» (۲۸۱) او به اهمیت مناسک نیز اشاره می‌کند و نقش مناسک را یادآوری مقررات و نقش‌ها و الزام‌ها می‌داند. (۲۸۲)

«برگر» همچنین به تفاوت دین‌داری میان اقسام جامعه اشاره می‌کند. مطالعاتی که به طور تحریکی صورت گرفته این را نشان داده است که تأثیر دنیوی شدن بر مردان بیش از زنان، افراد میان‌سال بیش از افراد خیلی جوان و پیر، شهرها بیش از روستاهای طبقاتی که به طور مستقیم با تولید صنعتی جدید سروکار دارند (مخصوصاً طبقه کارگر)، بیش از طبقاتی که به مشاغل سنتی تر مشغول‌اند (مانند صنعتگران و مغازه‌داران کوچک) و بر پروستان‌ها و یهودیان بیش از کاتولیک‌ها است.

رابرتز؛ با رویکردی جامعه‌شناختی و کارکرده‌گرایانه به بررسی پدیده دین می‌پردازد. از نظر او دین از سه نظام تشکیل شده است: ۱. نظام معنا: یعنی دین مجموعه به هم پیوسته‌ای از اعتقادات، شعائر (مناسک)، نمادها، ارزش‌ها، حالات و انگیزش‌ها است و هر کدام از این‌ها، هم یکدیگر را پشتیبانی می‌کنند و هم با یکدیگر در تضاد و تقابل هستند. ۲. همچنین او معتقد است که دین یک نظام ساختاری با پایگاه‌های تعیین شده، الگوهای سازمانی و حتی مسائل پیچیده دیوان‌سالارانه است و این نظام یک نظام چندوجهی (Multifaceted) و گوناگون است، که از طریق تضادهای فراتر از منافع فردی و کشش به سمت انسجام و یکپارچگی مشخص می‌شود. ۳. در نهایت، او دین را یک نظام تعلق، (Belonging system) با شبکه‌هایی از روابط دوستی، مرزهای گروهی و هنجارهای غیررسمی که شاید کاملاً از ساختار رسمی یا نظام‌های اداری مستقل باشند، تعریف می‌کند. از نظر «رابرتز» این سه خرد نظام از درون به همدیگر وابسته‌اند و یک نظام بزرگتر که در بعضی جهات در تنش هستند، را شکل می‌دهند.

(Roberts, 1995:1)

ردکلیف براون؛ مردم‌شناس انگلیسی است که صاحب رهیافتی جامعه‌شناسانه به دین است. او مردم‌شناسی را همچون «جامعه‌شناسی تطبیقی» می‌دید که کانون توجه‌اش رفتار اجتماعی است و در جستجوی کارکرد پنهانی اعمال و آداب مختلف در کل یا نظام اجتماعی است. (الیاده، ۱۴۶:۱۳۷۲) براون به دلیل تأکید بر الگوهای اجتماعی که نیازهای اجتماعی و ساختاری را پاسخ می‌دهند، در دیدگاه ساختگرایی کارکرده قرار می‌گیرد که با همین دیدگاه به دین نگاه می‌کند. (Roberts, 1995:54)

ما می‌توانیم حداقل به عنوان یک امکان، به این نظریه توجه داشته باشیم که دین مانند اخلاق و قانون، بخش مهم و حتی اساسی دستگاه اجتماعی و جزیی از آن نظام پیچیده‌ای است که انسان‌ها می‌توانند به وسیله آن در یک تنظیم سامان‌مند روابط اجتماعی با هم زندگی کنند. بر مبنای این دیدگام، ما کاری با سرچشم‌های دین نداریم، بلکه تنها به کارکردهای اجتماعی آن نظر داریم، یعنی می‌خواهیم بداییم که دین در شکل‌گیری و نگهداشت نظام

۱۴۸ ♦ نامه پژوهش فرهنگی

اجتماعی چه نقشی را بازی می‌کند.

«ردکلیف براون» نیز مانند «رابرتсон اسمیت» بر این عقیده است که عملکرد مذهبی از باورداشت‌های مذهبی بیشتر اهمیت دارد. به نظر «براون»، باورداشت‌ها، دلیل تراشی‌ها و توجیه‌های مناسک‌اند. از همین روی، برای شناخت دین نخست باید به مناسک توجه داشته باشیم. پس کارکرد اجتماعی مناسک است که کلید شناخت دین را به دست مامی‌دهد.

(197-199)

هروپولزه: از آنجا که وی تصویری بدیع از دین‌داری در عصر مدرن ارائه می‌دهد، در جامعه شناسی دین اهمیتی درخور یافته است. او در مورد این که فرآیند شکل گیری هویت دینی چگونه صورت می‌گیرد معتقد است: افراد از منابع نمادین متنوعی که موافق مشرب‌شان است یا از طریق آن منابع با درگیر شدن در تجربیات متفاوتی که در دسترس‌شان قرار می‌گیرد، به ساختن هویت‌های دینی و اجتماعی خودشان مبادرت می‌کنند. او در مسیر فردی ساختن اعتقادورزی معتقد است: در جوامعی با مدرنیته بالا که تفکیک نهادی آنها زیاد است، قلمروهای متفاوت فعالیت اجتماعی از یگدیگر مجزایند و منطق‌شان نسبتاً مستقل است. در این جوامع افراد خود را در قواعد پیچیده، بازی می‌دهند و نقش خود را براساس مشرب‌ها، عضویت، علائق، تجربه‌ها و خواسته‌هایشان ایفا می‌کنند. آنها از این ترکیب علائق و تجربه‌های زیست‌شان، برای ساختن معنایی که خود به هستی‌شان می‌بخشنند، استفاده می‌کنند. آن هم در دنیابی که از طریق ارتباطات لحظه به لحظه، جهانی شده و در آن، حافظه تا حد زیادی حیات سازنده اش را از دست داده است. در نتیجه مدرنیته، به شکلی کاملاً آرمانی نمونه وار، با توانایی‌ای که به سوزه فردی می‌دهد تا او جهان هنجرها و ارزش‌هایش را به شیوه‌ای مستقل بپرورد، خود را مشخص می‌کند.

کار «هروپولزه» به خاطر تاکید بر تغییراتی که در نقش کارکردی مدرسه و خصوصاً خانواده به همراه داشته قابل توجه است. مهم‌تر این که او نیز بر نقش منابع در دسترس فرد، برای شکل دهنده به هویت دینی افراد اشاره می‌کند. او از بی انگیزه بودن جوانان و توانایی آنان در

انتخاب دین خود سخن می‌گوید. امروزه پافشاری برای همنوایی اجباری با حقایق دینی (به ویژه برای جوانان) در مقایسه با اصالت شخصی سوژه معتقد که در جست‌وجوی حقیقت خویش است، کم ارزش شده است. به نظر او انتقال هویت دینی، مستلزم اصل وجود نهادهای دینی است؛ یعنی تداوم حافظه‌ای که شالوده آنهاست. در حقیقت، کلیت دین با فعال شدن خاص حافظه جمعی درگیر است. (هربیلزه، ۱۳۸۰: ۳۰۰ – ۲۹۳)

عده‌ای از نظریه پردازان به دین از دیدگاه کارکردی توجه کرده‌اند که در زیر به برخی از نظرات توجه می‌کنیم:

دین به شخص چیزی را می‌دهد که از هیچ منبع دیگری قابل دریافت نیست، اعتقاد به حاصل کوشش‌های زندگی از طریق اتصال شخصی به قدرت یا قدرت‌های متعالی جهان. وجود هر دینی برای افراد متدين و نیز اوضاع جامعه معمولاً مؤثر است. به عنوان مثال دین کمک می‌کند که یک فرد متدين، قدرت و رضایت خاطر بیشتری به دست آورد و بتواند مصائب زندگی را بدون شکوه و ناله تحمل کند. برای مسئله شر، راه حلی به دست می‌دهد، کیفیت زندگی این جهان را ارتقاء می‌بخشد، امید به زندگی بهتر در آینده را فراهم می‌کند و مشخصات یک جامعه نمونه و ایده‌آل را به دست می‌دهد. همچنین یک برنامه عملی برای رستگاری و نجات مطرح می‌کند. (هیوم ۱۳۷۲: ۱۸)

دین شیوه همزیستی انسان را با همنواعانش در عرصه‌های فرهنگی، اقتصادی و سیاسی تعیین می‌کند و جهت‌گیری در تمامی شئونات زندگی را مشخص می‌سازد. به تعبیری می‌توان گفت دین به منزله جهت نما است. (مهدوی، ۱۳۷۸: ۳)

«هاری آپر»، پژوهشگر دورکیمی، چهار کارکرد عمده دین را از نظر «دورکیم» انصباط‌بخشی، انسجام‌بخشی، حیات‌بخشی و خوشبختی می‌داند. (کوزر، ۱۳۷۷: ۲۰۰) همچنین «اینگلهارت» یکی از کارکردهای مذهبی را کمک به ارضای این نیاز انسان می‌داند که از کجا آمده ایم و به کجا خواهیم رفت. (نیکخواه، ۱۳۸۰: ۷) «پارسنز» دین را به عنوان سازوکار مهم نظارت اجتماعی، یگانگی و همبستگی و در عین حال افتراق، تقسیم، مبارزه و جنگ‌هایی که

۱۵۰ ♦ نامه پژوهش فرهنگی

برانگیخته شده است، می‌داند. (روشه، ۱۳۷۶: ۲۲۱)

«هیس (Hayes) کاهش معیارهای اخلاقی سنتی را نتیجه کاهش هویت دینی دانسته و معتقد است از بین رفتن دین فرایند بلا تکلیفی اخلاقی را به دنبال دارد. (ندیمی، ۱۳۷۷: ۲۶ - ۲۷)

«ادی» شش کارکرد دین را برای فرد و جامعه بر می‌شمارد:

۱. دین برای انسان حمایت و تسلي به همراه می‌آورد.

۲. از طریق آیین‌ها و مراسم، امنیت عاطفی و هویت و نقطه اتکای ثابت در بحبوحه ناسازگاری‌های آرا و عقاید برای انسان به بار می‌آورد و این کارکرد دین به نظم اجتماعی استواری می‌بخشد و اغلب به حفظ وضع موجود کمک می‌کند.

۳. به هنجرها تقدس می‌بخشد و هدف‌های گروهی را بر فراز هدف‌های فردی قرار می‌دهد و نظم اجتماعی را مشروع می‌سازد.

۴. معیارهایی را به عنوان مبنای انتقاد از الگوهای اجتماعی موجود، فراهم می‌سازد که این همان کارکرد پیامبرانه دین است و می‌تواند مبنایی را برای اعتراض اجتماعی فراهم سازد.

۵. به انسان در شناخت خودش کمک می‌کند و به فرد احساس هویت می‌دهد.

۶. در فراگرد رشد بسیار اهمیت دارد، زیرا به افراد در بحران‌های زندگی و مقاطع گذار از یک وضعیت به وضعیت دیگر کمک می‌کند و در نتیجه بخشی از فراگرد اجتماعی شدن به شمار می‌آید.

«ادی» همچنین چند کارکرد نادرست برای دین بر می‌شمارد: از نظر او دین ممکن است از طریق به آشتی کشاندن ستمدیدگان از اعتراض به بی‌عدالتی جلوگیری کند. همچنین با تقدس بخشیدن به هنجرها و ارزش‌های اجتماعی امکان تغییر آنها را از بین برده و ممکن است از پیشرفت دانش بشری جلوگیری کند. (همیلتون، ۱۳۷۷: ۲۱۰ - ۲۱۲)

کارکردهای دین و تأثیر آن بر افراد از نظر «دیویس» به شرح زیر است:

دین عزم افراد را به رعایت هنجرهای گروهی تقویت می‌کند و رعایت این هنجرها و

منافع جمع را بالاتر از منافع صرفاً خصوصی قرار می‌دهد. دین یگانگی افراد جامعه را با اعضای دیگر تقویت می‌کند و جدایی آن‌ها را از اعضای قبایل، اجتماعات یا ملت‌های دیگر تشدید می‌کند. قلمرو فراطیبی، کارکرد جبرانی دارد. به این معنا که رسیدن به هدف‌هایی که جامعه برای زندگی در این جهان تأکید می‌کند، برای برخی افراد دست یافتنی نیست. بنابراین جامعه برای مقابله با ناخرسنی افراد، هدف‌های برتری را فراهم می‌کند که هر فرد می‌تواند با هر اندازه توفیق در این جهان به آنها دسترسی داشته باشد. در واقع دین برای بی‌عدلی‌های آشکار این جهان روانشناختی فراهم می‌کند. (همان: ۲۰۵ و ۲۰۳)

فرضیه‌های تحقیق

فرضیات در این پژوهش عبارتند از:

فرضیه شماره ۱: میزان دینداری بین دو گروه زنان و مردان تفاوت معناداری دارد.

فرضیه شماره ۲: میزان دینداری بین دو گروه متاحلین و مجردین تفاوت معناداری دارد.

فرضیه شماره ۳: میزان دینداری بین دو گروه متولدین شهرستانی و تهرانی تفاوت معناداری دارد.

فرضیه شماره ۴: دینداری بین گروه‌های سنی مختلف تفاوت معناداری دارد.

فرضیه شماره ۵: دینداری بین گروه‌های تحصیلی مختلف تفاوت معناداری دارد.

فرضیه شماره ۶: دینداری شهروندان در مناطق مختلف شهر تهران تفاوت معناداری دارد.

فرضیه شماره ۷: پایگاه اقتصادی - اجتماعی خانواده با دینداری، همبستگی معناداری دارد.

روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع توصیفی - مقایسه‌ای است که به دنبال شناسایی میزان دینداری و بعد آن و همچنین مقایسه آن در بین گروه‌های مختلف است. در جمع آوری اطلاعات، از تحقیق پیمایشی که واحد تحلیل آن شهر وندان تهرانی می‌باشد، استفاده شده است. از لحاظ معیار زمان یک تحقیق مقطعی است، که در یک زمان صورت گرفته و واقعیت را در یک برهه از زمان یعنی در نیمه اول آبان ماه ۱۳۸۸ بررسی می‌کند و در نهایت با توجه به این که به دنبال شناخت و کمک به حل یک مسئله اجتماعی است در دسته تحقیق‌های کاربردی قرار می‌گیرد.

جامعه آماری تحقیق حاضر شامل کلیه شهروندانی است که در نیمه اول آبان ماه ۱۳۸۸ ساکن شهر تهران می‌باشند. ابزار گردآوری داده‌ها در این تحقیق پرسشنامه محقق ساخته است. متغیر دین‌داری در این تحقیق طبق سنجش دین‌داری دکتر سید محمد صادق مهدوی (مهدوی، ۱۳۷۸) با سه شاخص اعتقادات، اخلاقیات و اعمال، با ۴۰ سوال در سطح سنجش رتبه‌ای (خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد) در غالب طیف لیکرت مورد سنجش قرار گرفته است.

برای محاسبه حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده گردید. جهت اطمینان، حجم نمونه ۱۰ درصد بیش از میزان برآورد شده، انتخاب شد که پس از حذف پرسشنامه‌های ناقص و داده‌های پرت این تعداد به ۳۹۱ پرسشنامه رسید. انتخاب نمونه نیز با تلفیق نمونه‌گیری خوش‌های و طبقه‌بندی نامتناسب صورت گرفته است. در نمونه‌گیری حاضر پنج منطقه شمال، جنوب، شرق، غرب و مرکز شهر تهران به عنوان طبقه در نظر گرفته شد که به ترتیب مناطق ۶، ۵، ۴، ۳، ۲ به عنوان نمونه انتخاب شده است. لذا سهم هر منطقه در نمونه، نامتناسب با سهم آن در جامعه آماری می‌باشد.

تعریف عملیاتی متغیرهای تحقیق متغیر وابسته تحقیق (دین داری)

جدول ۱. شاخص سازی مربوط به متغیر دین داری

مؤلفه‌ها	خرده ابعاد	ابعاد	مفهوم
توحید، نبوت، امامت، عدالت، معاد	اصول دین	اعتقادات	
نماز، روزه، امر به معروف و نهی از منکر، خمس	فروع دین		
قرآن، فرشتگان، شیطان، حجاب، منجی انسان‌ها	باورهای دینی		
قول و قرار، انتظار متقابل، آزار و اذیت، دروغ، غیبت، بدگویی، احترام به دیگران، تعیض		اخلاقیات	
فردی	واجب		
جمعی			
فردی	مستحب	عبادت‌ها	زیارت
جمعی			
	مادی		
	معنوی	شبیه عبادات	اعمال
پرداخت خمس، انجام امر به معروف و نهی از منکر، انجام جهاد، شیوه رابطه با نامحرم، شرکت در مهمانی‌ها، مصرف تولیدات الکلی، طهارت	غیر عبادی		

(مهدوی، ۱۳۷۸: ۶۴)

متغیرهای مستقل تحقیق

پایگاه اقتصادی - اجتماعی خانواده: با مؤلفه‌های درآمد ماهانه، شغل، میزان تحصیلات

سنجدیده شده است. (رفیع پور، ب ۱۳۷۸)

اعتبار (Validity) و قابلیت اعتماد (Reliability)

جهت بررسی اعتبار پرسشنامه، از اعتبار محتوایی (Content Validity) استفاده شده است که بر این نکته تأکید دارد که آیا تعاریفی که برای مفاهیم ارائه شده است، مفاهیم مورد نظر را می‌سنجد یا نه. برای تأمین روایی محتوایی مفاهیم تحقیق از شیوه توافق داوران استفاده شد و ضمن مشورت با اساتید مجريب در جهت رفع ایرادهای مربوط به تعاریف مفاهیم اصلی تحقیق و سوالهای مربوط به سنجش، از پیشنهاد آنها نیز استفاده شد. برای سنجش قابلیت اعتماد (پایایی) از روش آزمون آلفای کرونباخ استفاده شده است و پرسشنامه در یک تحقیق مقدماتی با حجم نمونه‌ای معادل ۳۵ نفر از شهروندان تهرانی که به صورت تصادفی انتخاب شدند، اجرا شد. نتایج آزمون آلفای کرونباخ گویای این مطلب بود که پرسشنامه سنجش میزان دین‌داری و ابعاد آن از پایایی مطلوبی برخوردارند، به طوری که متغیر دین‌داری با میزان آلفا ۰/۹۲، بعد اعتقادات ۰/۸۹، بعد اخلاقیات ۰/۵۳ و بعد اعمال با ۰/۸۹ می‌باشند. (ادریسی، ۱۳۸۶)

یافته‌های تحقیق

یافته‌های توصیفی مربوط به دین‌داری در ادامه و در جدول آمده است.

جدول ۲. آماره‌های توصیفی مربوط به متغیر دین‌داری و ابعاد آن

طبقات (درصد)				
مجموع	زیاد	متوسط	کم	
۱۰۰,۰	۵۳,۷	۳۳,۲	۱۳,۰	دین‌داری
۱۰۰,۰	۷۷,۵	۱۵,۱	۷,۴	اعتقادات
۱۰۰,۰	۴۹,۶	۴۵,۸	۴,۶	اخلاقیات
۱۰۰,۰	۴۵,۰	۳۵,۸	۱۹,۲	اعمال

نکته قابل ذکر، این می باشد که متغیر دینداری و ابعاد آن با استفاده از تکنیک های آماری در سطح سنجش فاصله ای و پس از طبقه بندی در سطح رتبه ای نیز آمده است. طبق نتایج جدول فوق میزان اعتقادات ۷۷,۵ درصد افراد بالا است. در بعد اخلاقیات، میزان رعایت اخلاقیات ۴۵,۸ درصد افراد در حد متوسط و ۴۹,۶ درصد در حد بالا می باشد. در بعد اعمال، میزان پایبندی به اعمال ۱۹,۲ درصد افراد در سطح پایین و ۴۵ درصد نیز بالا است. در مجموع میزان دینداری بیش از نیمی از افراد یعنی ۵۳/۷ درصد در حد زیاد، ۳۳/۲۵ درصد در حد متوسط و ۱۳/۰۴ درصد در حد بالا است. به عبارتی ۸۷/۱۶ درصد دینداری شان متوسط و بالاتر از آن است. می توان گفت که دینداری شهروندان مسلمان تهرانی در حد بالا و قوی قرار دارد.

جدول ۳. آزمون های T در دو گروه مستقل مربوط به فرضیه های ۳، ۲، ۱

استاندارد	تفاوت خطای میانگین ها	Sig	df	t	Sig.	F	
.۲۶۸	-.۲۳۱	.۳۸۹	۳۸۹	-۸۶۲	.۳۸۶	.۷۵۵	واریانس برابر دین داری دو
.۲۶۹	-.۲۳۱	.۳۹۰	۳۸۱۸۲	-۸۶۰			گروه زنان و مردان
.۲۶۱	۱.۰۵۲	.۰۰۰	۳۶۹	۵.۹۴۱	.۲۷۸	۱.۱۸۱	واریانس برابر دین داری دو
.۲۶۸	۱.۰۵۲	.۰۰۰	۲۸۲۹۲	۵۸۰۰۳			گروه متأهلین و مجردین
.۲۸۶	-.۱۷۱	.۰۵۰	۳۸۹	-.۵۹۸	.۲۳۳	۱.۴۲۷	واریانس برابر دین داری دو
.۲۷۴	-.۱۷۱	.۰۵۴	۲۸۰۶۲	-.۶۲۳			گروه متولدین شهرستانی و تهرانی

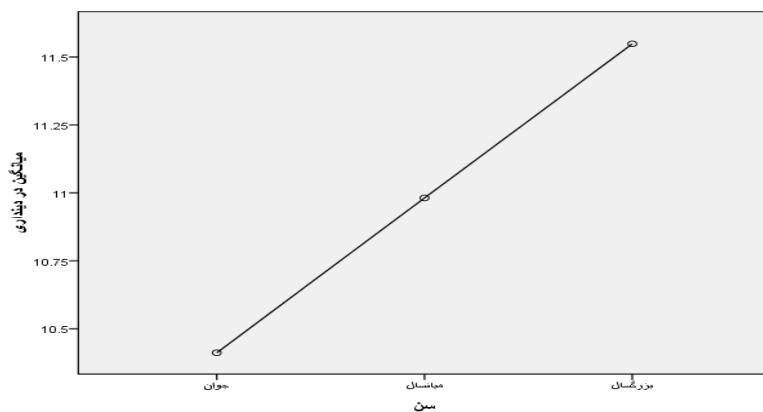
۱۵۶ ♦ نامه پژوهش فرهنگی

با توجه به نتایج جدول، میزان دین داری در بین دو گروه مردان و زنان و همچنین دو گروه متولدین شهرستانی و تهرانی تفاوت معناداری ندارد. از طرف دیگر نتایج حاکی از آن است که میزان دین داری در بین دو گروه متاهلین و مجردین با سطح معناداری $sig=0.000$ تفاوت معناداری دارد. به طوری که میزان دین داری در گروه متاهلین بیشتر از مجردین است.

جدول ۴. آزمون F (تحلیل واریانس) بین گروههای سنی مختلف و تفسیر فرضیه ۴

تایید یا رد فرضیه	Sig.	F	میانگین مجدورات	df	مجموع مجدورات	
فرضیه	.۰۰۸	۴.۸۴۶	۳۳.۳۳۶	۲	۶۶.۷۷۱	بین گروهی
تحقیق تأیید			۶.۸۷۸	۳۸۸	۲۶۶۸.۸۲۳	درون گروهی
می شود.				۳۹۰	۲۷۳۵.۴۹۴	مجموع

نتیجه آزمون پس تجربی LSD نشان می دهد که بین دو گروه جوانان و میان سالان با سطح معناداری $sig=0/05$ و بین دو گروه جوانان و بزرگسالان با سطح معناداری $sig=0/00$ تفاوت معناداری وجود دارد. به طوری که بیشترین میزان دین داری مربوط به گروه بزرگسالان و کمترین میزان آن مربوط به گروه جوانان می باشد. نمودار ۱ رابطه مذکور را نشان می دهد.

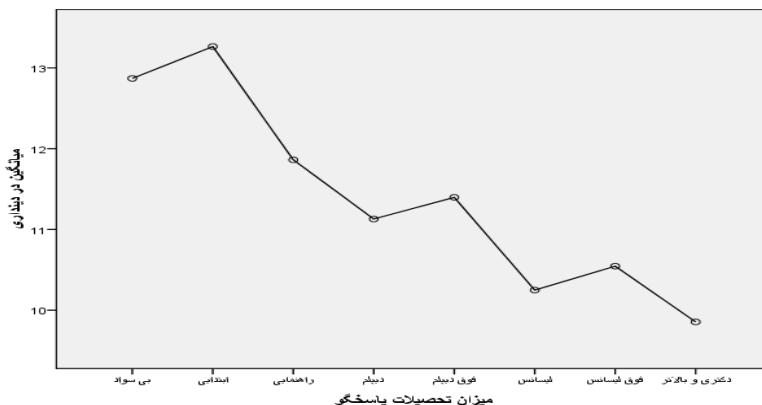

نمودار ۱. میانگین دین داری در گروههای مختلف سنی

جدول ۵. آزمون F (تحلیل واریانس) بین افراد با تحصیلات مختلف و تفسیر فرضیه ۵

تایید یا رد فرضیه	Sig.	F	میانگین مجزدوات	df	مجموع مجزدوات	
	.۰۰۱	۳.۷۷۸	۲۵.۲۳۹	۷	۱۷۶.۶۷۶	بین گروهی
فرضیه تحقیق تأیید می شود.			۶.۶۶۱	۳۸۳	۲۵۵۸.۸۱۸	درون گروهی
				۳۹۰	۲۷۳۵.۴۹۴	مجموع

همان طور که در نمودار ۲ مشاهده می شود بیشترین میزان دینداری مربوط به گروه بی سوادان و دارای تحصیلات ابتدایی می باشد و با بالا رفتن میزان تحصیلات نیز میزان دینداری افراد کاهش می یابد.

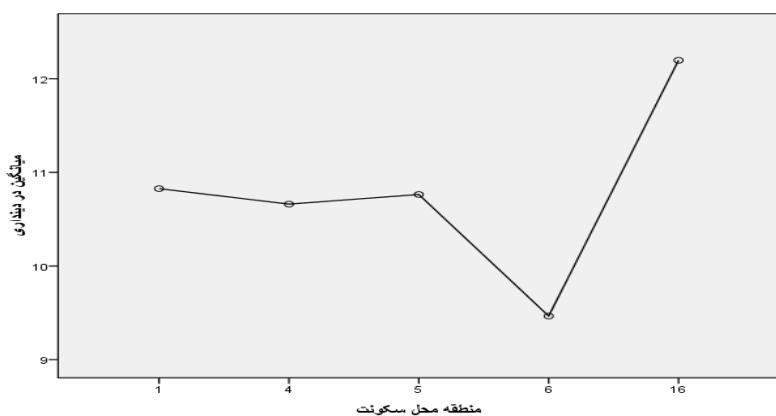

جدول ۶. آزمون F (تحلیل واریانس) بین مناطق مختلف شهر تهران و تفسیر فرضیه ۶

تایید یا رد فرضیه	Sig.	F	میانگین مجزدوات	df	مجموع مجزدوات	
فرضیه	.۰۰۰	۱۰.۷۹۳	۶۸.۷۹۶	۴	۲۷۵.۱۸۴	بین گروهی

درون گروهی	۲۴۶۰.۳۱۰	۳۸۶	۶.۳۷۴	تحقيق تأیید
مجموع	۲۷۳۵.۴۹۴	۳۹۰		می‌شود.

همان طور که در نمودار ۳ مشاهده می‌شود بیشترین میزان دین داری مربوط به مردم جنوب شهر تهران و کمترین میزان مربوط به منطقه غرب می‌باشد.

نمودار ۳. میانگین دین داری در گروههای مختلف منطقه محل سکونت

جدول ۷. ضریب همبستگی پیرسون بین دین داری و پایگاه اقتصادی - اجتماعی خانواده، تفسیر فرضیه ۷

پایگاه اقتصادی - اجتماعی خانواده	دین داری		
-۰.۱۵۴	r	Sig.	N
.۰۰۲			
۳۸۸			

دین داری در فاصله اطمینان ۹۵ درصد با سطح معناداری $Sig=0.002$ با پایگاه اقتصادی - اجتماعی خانواده همبستگی معناداری دارد و با توجه به قدر مطلق ضریب همبستگی که

برابر است با $r=0.15$. شدت این رابطه ضعیف ارزیابی می‌شود و علامت این ضریب که منفی است گویای جهت معکوس رابطه بین دو متغیر است. به عبارت دیگر هر چقدر پایگاه اقتصادی - اجتماعی خانواده افزایش یابد، میزان دینداری افراد کاهش می‌یابد.

نتیجه‌گیری

نتایج توصیفی مربوط به متغیر دینداری و ابعاد آن حاکی از آن است که ۷۷ درصد اعتقادات دینی، ۴۹ درصد اخلاقیات و ۴۵ درصد اعمال دینی پاسخگویان در سطح زیاد قرار دارد. این نتایج نشانگر آن است که اعمال دینی مردم ضعیفتر از ابعاد دیگر دینداری شهروندان است. دینداری پاسخگویان ۵۳ درصد در سطح زیاد و ۱۳ درصد در سطح کم بوده است و این نشانگر آن است که دینداری در میان شهروندان تهرانی نسبتاً بالا می‌باشد و این نتیجه طبق همان نظر «دورکیم» است که می‌گوید «جامعه باید در درون فرد حضور داشته باشد و دین نیرویی است که در درون فرد احساس الزام اخلاقی و هواداری از درخواست‌های جامعه را ایجاد می‌کند». (کوزر، ۱۳۷۷: ۱۹۷)

از طرفی دیگر «اینگلهاارت» می‌گوید به طور کلی اهمیت مذهب در کشورهای توسعه‌یافته کاهش یافته است، اما در کشورهایی که رکود اقتصادی و بی‌ثباتی سیاسی را تجربه می‌کنند، مذهب هنوز قوی باقی مانده است. (نیکخواه، ۱۳۸۰: ۷)

میزان دینداری در شهر تهران نیز همین گونه است. همان طور که جامعه‌شناسان معتقدند هر چه ارزش‌های دینی، فرهنگی و اخلاقی تقویت شده باشد، رفتار افراد نیز قبل پیش بینی می‌شود، چرا که افراد در چارچوب قواعد خاصی رفتار می‌کنند. بنابراین قابلیت اعتماد افراد بیشتر و مناسبات اجتماعی روان تر و کم هزینه تر صورت می‌گیرد. یکی از کارکردهای مهم دین در تاریخ، ایجاد اعتماد و اطمینان اجتماعی است که در دوران گذار تضعیف می‌شود و این تضعیف پیش از این که ارزش‌های مدرن جایگزین آن شود اتفاق می‌افتد. پس در دوران گذار ارزش‌های سنتی کاهش پیدا می‌کنند در حالی که هنوز ارزش‌های دنیای مدرن جایگزین

۱۶۰ ♦ نامه پژوهش فرهنگی

آن نشده است که این امر زمینه ساز تضعیف اعتماد اجتماعی و به تبع آن تضعیف سرمایه اجتماعی می‌شود. (رحمانی خلیلی، ۱۳۸۸: ۸)

در مورد نتایج استخراج شده از فرضیات تحقیق می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- دینداری در دو گروه مردان و زنان از لحاظ آماری تفاوت معناداری نداشته است.

هرچند که میانگین دینداری زنان کمی بیشتر از میانگین دینداری مردان است و این

یافته، نتایج تحقیقات سراج زاده (۱۳۷۷)، میرسنديسي (۱۳۸۳)، قربانی (۱۳۸۳)، تامين

(۱۹۹۴) و استريكلند و ودل (۱۹۷۲) را تاييد می‌کند. همچنین از نظر «برگر» تاثير

دنيوي شدن بر مردان بيش از زنان است. (هميلتون، ۱۳۷۷: ۳۹۰)

- دینداری در دو گروه مجردین و متاهليلين از لحاظ آماری تفاوت معناداری دارد. با اين

نتيجه می‌توان به تاكيد اسلام بر ازدواج نيز توجه کرد.

- دینداری در دو گروه متولدین تهراني و شهرستانی از لحاظ آماری تفاوت معناداری

ندارد. اين نتيجه نشانگر آن است که على رغم كلان شهر بودن تهران و همچنین

توسعه يافتگي بيشتر در آن ميزان دينداری بين متولدین تهراني و شهرستانی که ارزش هاي

ستي در آنها پررنگ است، تفاوتی وجود ندارد. البته همان طور که «برگر» اشاره می‌کند

که تاثير دنيوي شدن شهرها بيشتر از روستاهاست (هميلتون، ۱۳۷۷: ۳۹۰) نتایج نيز

نشان می‌دهد که میانگین ميزان دينداری در متولدین شهرستانی کمی بيشتر از متولدین

تهراني است.

- نتایج نشان می‌دهد که بين ميزان دينداری در گروههای مختلف سنی از لحاظ آماری

تفاوت معناداري وجود دارد. به طوري که بيشترین ميزان دينداری مربوط به گروه

بزرگسالان و كمترین ميزان آن مربوط به گروه جوانان می‌باشد. اين در حالی است

که «برگر» اشاره می‌کند ميزان دنيوي شدن در افراد ميانسال بيش از افراد خيلي جوان

و پير است. (هميلتون، ۱۳۷۷: ۳۹۰) همان طور که «هريولوزه» معتقد است امروزه پافشاري

برای همنوایی اجباری با حقایق دینی (به ویژه برای جوانان) در مقایسه با اصالت

شخصی سوژه معتقد که در جست و جوی حقیقت خویش است، کم ارزش شده است. (هریولزه، ۱۳۸۰: ۳۰۰ – ۲۹۳)

- دینداری در گروههای مختلف تحصیلی از لحاظ آماری تفاوت معناداری با یکدیگر دارند. به گونه‌ای که هر چه تحصیلات پایین‌تر باشد میزان دین‌داری نیز بالاتر است. این نتایج، تحقیق «میر سندسی (۱۳۸۳)» را تایید می‌کند. برخی از دانشمندان علوم اجتماعی استدلال کرده‌اند که در جوامع شهری جدید «تحصیلات» را شاخص اصلی منزلت و موقعیت اجتماعی محسوب کنیم. (اینگل‌هارت، ۱۳۸۶: ۱۰۰) همچنین تحقیق «سراج زاده (۱۳۷۷)» و «طالبان (۱۳۷۸)» نشانگر همین موضوع است. طبیعی است که والدین تحصیل کرده دانشگاهی به منظور حفظ منزلت و موقعیت اجتماعی خانواده اصرار دارند که فرزندانشان بیشتر درس بخوانند تا مثل آنها تحصیلات عالی به دست آورند. میزان دین‌داری دانش آموزانی که دارای منزلت اجتماعی پایین‌تری هستند، نیز نسبت به کسانی که منزلت بالاتری دارند قوی‌تر است. همچنین به عقیده «وبر» با افزایش تحصیلات و افزایش آگاهی شناختی از عقلانیت انسانی، از اهمیت اعتقادات دینی کاسته می‌شود. (اینگل‌هارت، ۱۳۸۲: ۱۰۰)

- دینداری افراد در مناطق مختلف شهر تهران با یکدیگر از لحاظ آماری تفاوت معناداری دارد. به طوری که میزان دین‌داری شهروندان جنوب تهران (منطقه ۱۶) از مناطق شمال (منطقه ۱)، شرق (منطقه ۴)، مرکز (منطقه ۶) و غرب (منطقه ۵) بیشتر است. این نتیجه، نتایج تحقیق سراج زاده در سال (۱۳۷۷) را تایید می‌کند.

- از دیگر یافته‌های تحقیق حاضر این است که میزان دین‌داری افراد با پایگاه اقتصادی - اجتماعی خانواده شان رابطه معنادار و معکوس دارد. به عبارت دیگر می‌توان گفت نتایج، حاکی از آن است که هر چه پایگاه اقتصادی - اجتماعی خانواده یا به عبارتی منزلت اجتماعی خانواده بالا رود میزان دین‌داری افراد کاهش می‌یابد و البته عکس آن نیز صادق است. نتیجه به دست آمده نیز نتایج تحقیق سراج زاده (۱۳۷۷)، نیکخواه

(۱۳۸۰) و غیاثوند (۱۳۸۰) را تایید می‌کند. همچنین «ویر» در بررسی نوع و شکل رفتار دینی در میان اقسام مختلف جامعه معتقد است که هر یک از اقسام و گروه‌های اجتماعی، برحسب پایگاه اجتماعی و اثر شرایط و موقعیت‌های اجتماعی از دین داری خاص و متفاوت از اقسام دیگر تبعیت می‌کنند و به تبع آن تأثیر دین داری می‌تواند بر فرد و رفتار اقتصادی - اجتماعی او در هر قشر، متفاوت باشد. (همیلتون: ۲۴۰)

منابع و مأخذ

- ادریسی، افسانه (۱۳۸۶)، «جزوه درسی روش تحقیق پیشرفته»، دوره کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد تهران شمال.
- انوری، حمیدرضا (۱۳۷۳)، «پژوهشی راجع به تقدیرگرایی و عوامل تاریخی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی موثر بر تکوین آن»، مقطع کارشناسی ارشد، رشته علوم اجتماعی، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی.
- الیاده، میرچا (۱۳۷۴)، «فرهنگ و دین»، مترجم: بهاء الدین خرمشاهی، تهران، انتشارات طرح نو.
- اینگلهارت، رونالد (۱۳۸۲)، «تحول فرهنگی در جوامع پیشرفته صنعتی»، مترجم: مریم وتر، انتشارات کویر.
- حبیب زاده خطبه سرا، رامین (۱۳۸۴)، «بررسی انواع دین‌داری در بین دانشجویان دانشگاه تهران»، مقطع کارشناسی ارشد علوم اجتماعی، تهران، دانشگاه تربیت مدرس.
- رحمانی خلیلی، احسان، (۱۳۸۸)، «بررسی تأثیر دین‌داری بر سرمایه اجتماعی شهروندان تهرانی»، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، دانشکده

- مدیریت و علوم اجتماعی، رشته پژوهش علوم اجتماعی، استاد راهنمای: دکتر سید محمد صادق مهدوی، استاد مشاور: دکتر افسانه ادريسی.
- رفیع پور، فرامرز (الف ۱۳۷۸)، «آناتومی جامعه تهران»، انتشارات شرکت سهامی انتشار.
  - رفیع پور، فرامرز (ب ۱۳۷۸)، «کندوکاوها و پنداشته‌ها»، انتشارات شرکت سهامی انتشار.
  - روش، گی (۱۳۷۶)، «جامعه شناسی تالکوت پارسونز»، مترجم: دکتر عبدالحسیت نیک گهر، تهران، موسسه انتشاراتی تبیان.
  - سراج زاده، حسین (۱۳۷۷)، «نگرش‌ها و رفتارهای دینی نوجوانان تهرانی و دلالت‌های آن برای نظریه سکولار شدن»، فصلنامه نمایه پژوهش، شماره ۷۰، پاییز و زمستان ۷۷.
  - شجاعی زند، علیرضا (۱۳۸۲)، «مدلی برای سنجش دین‌داری در ایران»، مجله جامعه شناسی ایران، دوره ششم، شماره ۱، ۳۴ - ۶۶.
  - طالبان، محمدرضا (۱۳۷۸)، «خانواده، دانشگاه و جامعه پذیری جوانان»، نامه علوم اجتماعی، نشریه علمی - پژوهشی، شماره ۱۳، بهار و تابستان ۲۷ - ۵۴.
  - غیاثوند، احمد (۱۳۸۰)، «بررسی تاثیر پایگاه اجتماعی خانواده بر گرایشات ارزشی دینی و مذهبی جوانان»، پایان نامه کارشناسی ارشد پژوهش علوم اجتماعی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.
  - قربانی، جعفر (۱۳۸۳)، «رابطه جهت گیری دینی با صفات عمده شخصیت در آزمون ۱۶pf»، مقطع کارشناسی ارشد، روان شناسی، تهران، دانشگاه شهید بهشتی.
  - کوزر، لوئیس (۱۳۷۷)، «زندگی و اندیشه بزرگان جامعه شناسی»، مترجم: محسن ثلاثی، تهران، انتشارات علمی.
  - مهدوی، محمد صادق (۱۳۷۸)، «سنجش پایین‌لای دینی دانشجویان»، پژوهشنامه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شهید بهشتی، شماره ۲۵ و ۲۶.
  - میرسندسی، سید محمد (۱۳۸۳)، «مطالعه میزان دین‌داری و انواع دین‌داری دانشجویان»، استاد راهنمای: حاضری، محمد، مقطع دکتری، جامعه شناسی، دانشگاه تربیت مدرس.
  - ندیمی، حمیرا (۱۳۷۷)، «چایگاه دین در نظام ارزشی جوانان»، پایان نامه کارشناسی ارشد پژوهشگری علوم اجتماعی. تهران. دانشگاه شهید بهشتی.

- نیکخواه، هدایت الله (۱۳۸۰)، «سنگش دین‌داری جوانان و عوامل مؤثر بر آن (دانش آموزان سال سوم و پیش دانشگاهی شیراز)»، استاد راهنما: مهدوی، محمدصادق، مقطع کارشناسی ارشد، گرایش پژوهش علوم تجربی، دانشگاه شهید بهشتی.
- هرویولزه، دانیل (۱۳۸۰) «انتقال و شکل گیری هویت‌های اجتماعی - دینی مدرنیته»، ترجمه سید محمود نجاتی حسینی، نامه پژوهش، شماره ۲۱، ۲۰-۲۱، سال پنجم، بهار و تابستان، ۳۰۹-۲۸۷.
- همیلتون، ملکم (۱۳۷۷)، «جامعه شناسی دین»، مترجم: محسن ثلاثی، موسسه فرهنگی انتشارات تبیان
- هیوم، رابرت ا. (۱۳۷۲)، ادیان زنده جهان، مترجم: عبدالرحیم گواهی، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی.

- Blau. Judith.R and Redding, Kent., (1992)." The Expansion of Religious Affiliation:an Explanation of the Groht of Church Participation in the United.
- Fukuyame. Francis, (1999). "Social Capital and Civil Society" is Accessible at <http://www.prospect.org/print/V4/13/Putnam-r.html>
- Roberts, Keith A.(1995).Religion in sociological perspective. Wadsworth publishing company.